

Odmítl-li úřad podle toho meritorní řešení otázky, zda strany zúčastněné mají či nemají samy v obci vhodných pozemků, způsobilých k projektovaným stavbám, a nelze-li v tomto jeho postupu shledati ani nezákonnost ani vadnost řízení, pak ovšem nemůže otázka, zda zmíněný předpoklad pro vyvlastnění byl dán, být předmětem rozhodování nss-u. — —

Č. 8282.

Zaměstnanci veřejní: I. * Částka 1.200 Kč, uvedená v odst. 2. § 155 plat. zák., jest pro úředníka ženatého, k jehož manželce se podle příslušných předpisů pensijních při odpočivných platech přihlíží, součástí minimálního normálního výslužného; činí tedy pro takového úředníka minimální výslužné 7.800 resp. 9.300 Kč. — II. O podmínkách nároku pensionovaného státního zaměstnance na výchovné na schovance.

(Nález ze dne 6. prosince 1929 č. 21.840.)

Věc: Isidor L. v K. (adv. Dr. Vendelín Halík z Prahy) proti ministerstvu vnitra (oddělení v Bratislavě) o služební a odpočivné požitky.

Výrok: Stížnost se zamítá dílem jako nepřipustná, dílem jako bezdůvodná.

Důvody: Dekretem presidia min. vnitra ze 4. ledna 1928 byl st-l, notářský adjunkt na Slov., dle § 80 odst. 2 služ. pragmatiky přeložen na trvalý odpočinek. Nař. rozhodnutím byly pak st-li vzhledem k jeho služ. době 7 roků a 6 měsíců započitatelné pro výměru odpoč. požitků k poslednímu dni měsíce ledna 1928 od 1. února 1928 poukázány odpočivné požitky a sice: 1. Výslužné v nejnižší výměře dle odst. 1 a 2 § 155 plat. zák. ročních 7800 Kč, t. j. výslužné 7200 Kč a zvýšení 600 Kč na dobu života, avšak pokud jde o zvýšení, jen dotud, dokud bude možno bráti v úvahu st-lovu manželku. Toto nejnižší výslužné bylo st-li přiznáno proto, poněvadž jeho normální výslužné ročních 7200 Kč, t. j. 40% pens. základny 18.000 Kč, je nižší. Nebude-li možno dále bráti v úvahu manželku st-lovu, bude st-li příslušet výslužné ročních 7200 Kč. 2. Výchovné ročních 1800 Kč na nezaopatřenou dceru Ottilii.

O stížnosti uvažoval nss následovně: — — — —

Stížnost namítá, že st-li bylo na manželku přiznáno zvýšení jen 600 Kč, ač prý mu přísluší dle § 155 odst. 2 plat. zák. zvýšení 1200 Kč; námítka ta je bezdůvodnou z následujících úvah:

Dle § 155 odst. 1 plat. zák. činí nejnižší výměra výslužného úředníka při služ. době započitatelné pro výměru výslužného až včetně do 12 roků — 6600 Kč ročně. Dle § 155 odst. 2 plat. zák. se tato nejnižší částka výslužného u ženatého úředníka — přihlíží-li se podle příslušných předpisů pensijních při odpočivných platech k jeho manželce — zvyšuje o 1200 Kč. Tato částka 1200 Kč nemá po zákonu povahy nějakého jednotného a samostatného přídavku na manželku, nýbrž jest u ženatého úředníka, k jehož manželce se dle pens. předpisů přihlíží, součástí jeho minimálního normálního výslužného v ten způsob, že u takového úředníka minimální výslužné činí 7800 (resp. 9300) Kč.

Podle toho činilo by nejnižší výslužné st-lovo (incl. zvýšení dle § 155 odst. 2 plat. zák.) 7800 Kč ročně. Ježto však normální výslužné st-lovo (40% pens. základny) by podle nař. rozhodnutí činilo 7200 Kč, tedy sice více než minimální částka dle § 155 odst. 1 plat. zák. (t. j. 6600 Kč), ale méně než minimální pense včetně zvýšení vzhledem na manželku ($6600 + 1200 = 7800\text{Kč}$), musilo by mu toto výslužné, aby úřad vyhověl předpisu § 155 odst. 2 plat. zák., na toto minimum býti zvýšeno a musilo mu tedy býti přiznáno zvýšení 600 Kč. Pro zvýšení o částku 1200 Kč nebylo dle toho, co o dosahu ustanovení druhého odstavce § 155 řečeno, podkladu.

Dále namítá stížnost, že žal. úřad nepřiznal st-li výchovné pro jeho nezaopatřeného schovance Michala D.

Dle § 160 odst. 2 plat. zák. přísluší zaměstnancům ve výslužbě výchovné přídavky na děti v té výši a potud, pokud by jim příslušely za činné služby. — Nárok na výchovné na schovance jest za určitých předpokladů normován v § 144 odst. 5 plat. zák. Dle odst. 6 téhož § jest nárok na výchovné, jakož i každou okolnost, která má vliv na trvání nároku nebo na výši výchovného, v čas ohlásiti a případné podmínky prokázati. Vyžaduje tedy přiznání nároku na výchovné zvláštního řízení. Ježto pak nař. rozhodnutím byly st-li vzhledem k jeho pensionování z moci úřední (§ 80 odst. 2 služ. pragm.) odpočívne požitky vyměřeny rovněž z moci úřední, není vadou řízení, jestliže žal. úřad nerozhodl současně o přiznání nároku na výchovné na zmíněného schovance. Dle odv. spisu podaného žal. úřadem jedná se ostatně o přiznání výchovného na tohoto schovance ve zvláštním řízení, a není tedy nař. rozhodnutím otázka tato ještě rozřešena (§ 5 zák. o ss). — — —

Č. 8283.

Policejní právo trestní. — Řízení správní: * Není nároku na náhradu útrat právního zastoupení uraženého v řízení podle §§ 1339 a 1340 o. z. o.

(Nález ze dne 6. prosince 1929 č. 21.847.)

V ě c: MUDr. Karel H. v M. proti ministerstvu vnitra o náhradu útrat zastupování.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Nálezem osp-é v T. z 15. prosince 1925 byl Richard U. v T. odsouzen k pokutě 40 Kč pro přestupek § 1339 o. z. o., jehož se dopustil tím, že v uzavřeném dopise, řízeném na st-le, tohoto urazil na cti. Žádosti st-lově za přisouzení útrat právního zastoupení osp výměrem ze 16. ledna 1926 nevyhověla.

Odvolání st-lovo zamítla zsp v Praze rozhodnutím z 9. února 1926 z důvodu, že tu není zákonných předpokladů, aby mohl býti st-li přiznán právní nárok na náhradu výloh, spojených s právním zastoupením; tento nárok právní může býti přiznán pouze v těch případech, kde to zákon výslovně stanoví. K vývodům odvolatelovým podotknuto, že nelze ná-